

— 22 —

Malm med litt høiere fosforprocent, som fra ca. 0.06 til ca. 0.6 pct. fosfor — hvilken malm hverken er skikket til rujern for sur eller for basisk bessemer, men til andre rujernssorter — betinger noget reducert salgpris.

Nævnneværdig svovl nedsætter malmens salgsværdi. Noget mangan øker omvendt værdien, men det har nok saa liten interesse for de fleste norske gruber.

Videre nævnes malmens indhold av kiselsyre eller sammensætningen av de „slaggdannende bestanddele“.

De aller fleste paa det internationale marked gaaende malme — herunder Bilbaomalmen — indeholder et overskud av kiselsyre og kræver saaledes ved masovns-smeltningen en større eller mindre tilsats av kalksten. Denne ekstrautgift — dels til indkjøb av kalkstenen og dels til noget øket forbruk av koks og av andre smelteutgifter — maa naturligvis i virkeligheten betales av malmen, og naar kiselsyremængden stiger — eller stiger over en viss grænse — nedsættes malmens salgpris. Kiruna- eller Narvikmalmen har paa dette omraade den store fordel at den ikke kræver noget kalksten, tvertom indeholder de sterkt fosfor- eller apatitrike Kirunamalme (D og navnlig G) et fra apatiten stammende overskud av kalk, hvad naturligvis er en fordel.

Sterkt kalkrike malme, som f. eks. Fehnsmalmen, der til en viss grad kan anvendes som erstattende særskilt tilsats av kalksten, betinger noget øket salgsværdi.

Slig (koncentrat), som altid leveres med høi jernprocent (i regelen 63—68 pct., beregnet tørt) og med ganske lav fosforprocent, betinger lavere salgpris end stykmalm (og briketter) med samme jernprocent og samme tilblanding av fosfor, svovl, kiselsyre o. s. v. Under forøvrig samme sammensætning faar man for stykmalm (og briketter) under